

[Tommy Dinesen]

og jeg tror ikke, at der er ret mange, der er interesserede i at komme derover i dag med de nedskæringer, der også sker dér.

Noget af det værste, synes jeg, når man snakker samfundsøkonomi, er, at man tager de private færgeoverfarter med. Det kan man måske nok gøre, men når vi ser, at man regner med, at de private færgeoverfarter skal udbygges med 10 nye færger, så vil de, der har lidt forstand på det område, ryste på hovedet. Dér har man gjort det kunststykke eller den genistreg, at man i stedet for at sige noget med 4 mia kr. vedrørende færgeoverfarten pludselig siger, at det er noget med 7,2 mia kr. Helt realistisk er det sådan, at hvis de private færgeoverfarter kan fastholde det kundegrundlag, de har i dag, skal de allerhøjest have noget med 3 færges. Det er noget med 1 mia kr., ikke noget med 3-4 mia kr.

Sådan er det, når man tager den rapport. Vi får jo en længere diskussion om den senere, så jeg skal gemme nogle af de andre ting til et senere tidspunkt.

Dohrmann (FP):

Intern strid i regeringen har bevirket, at redegørelsen om de fremtidige trafikforbindelser mellem Øst- og Vestdanmark ikke opfylder de forventninger, der kunne stilles. Gennem flere år har skiftende ministre, hver eneste gang der blev stillet konkrete spørgsmål, undladt at svare på spørgsmålene med henvisning til, at der kom en redegørelse til folketinget.

Desværre må man nu konstatere, at hverken redegørelsen eller den debat, der har været i medierne, har skabt nogen som helst klarhed. Tværtimod er folketinget nu som tidligere splittet på kryds og tværs, således at ingen, hverken DSB, SAS, Danair, vejdirektoratet, private, amter eller kommuner, har nogen som helst anelse om, hvordan trafikmønsteret i Danmark vil arte sig i de nærmeste år.

Jeg synes, det er meget beklageligt, at man i folketinget ikke kan blive enig om i det mindste at give et fingerpeg om, i hvilken retning et flertal ønsker udviklingen skal gå. At udskyde problemerne, hvad ministeren og regeringspartierne gør ved at sige, at nu venter vi et par år eller fem, og så kigger vi på det igen, er for billigt, det er direkte utroværdigt. Vi ved, at folketinget er meget uheldigt

sammensat. Det er svært at samle flertal enten for det ene eller for det andet, men vi er nu alle sammen, uanset hvilket parti vi tilhører, eller hvor vi er valgt, sat herind for at løse nogle problemer, ikke for at gøre dem større.

Jeg vil gerne rose redegørelsen, for jeg mener, at man har været vidt omkring. Der findes faktisk ikke den problemstilling, som ikke er belyst. Det vil jeg da gerne sige et par anerkendende ord om. Det er ikke derimod, at kritikken skal rettes. Nej, kritikken skal rettes mod folketingets medlemmer, de enkelte partier, som ikke vil finde en løsning på grund af forskellige hensyn. Det kan være, fordi de bor i et bestemt område, hvor man ikke er interesseret i den forbindelse, og det kan være så mange andre forhold, der spiller ind. Jeg synes, at man virkelig skulle tage sig selv i nakken, prøve at tænke over, hvilken opgave man egentlig er valgt til, nemlig at finde nogle løsninger, som er til gavn for hele samfundet. Det synes jeg i allerhøjeste grad ikke at der er noget som helst der tyder på at folketinget er indstillet på.

Jeg vil gerne sige om alle de beregninger, der er foretaget, at de giver fremskridtspartiet ret i, at det mest fornuftige og bedste ville være, om folketinget hurtigst muligt lod private firmaer eller konsortier, danske eller udenlandske, komme med tilbud om for egne midler at bygge en fast forbindelse. Vi ved, at der er mange, mange interesserede, både her i landet og i udlandet, og nogle af dem har slået sig sammen, således at det måske i givet fald vil blive et dansk-udenlandsk foretagende, som vil skyde penge i det her. Alle ved jo, at statskassen er tom, og at vi fortsat låner og låner i udlandet, og derfor er det en helt umulig tanke, nogle gør sig, at staten kan finansiere en sådan forbindelse. Hvis man lader staten finansiere en sådan forbindelse, så vil det være ensbetydende med, at vi endnu en gang sender vores finansminister ud på hans efterhånden blødende knæ for at bede om yderligere lån og dermed yderligere forgældelse af det danske samfund.

Et privat konsortium derimod betaler hver en øre mod til gengæld at få lov til at opkræve bropenge i 15-20 år. Når denne periode er udløbet, overdrages den faste forbindelse til staten vederlagsfrit. Det vil altså sige, at staten i løbet af 15-20 år gratis, uden at det koster en øre, kunne få den faste forbindelse